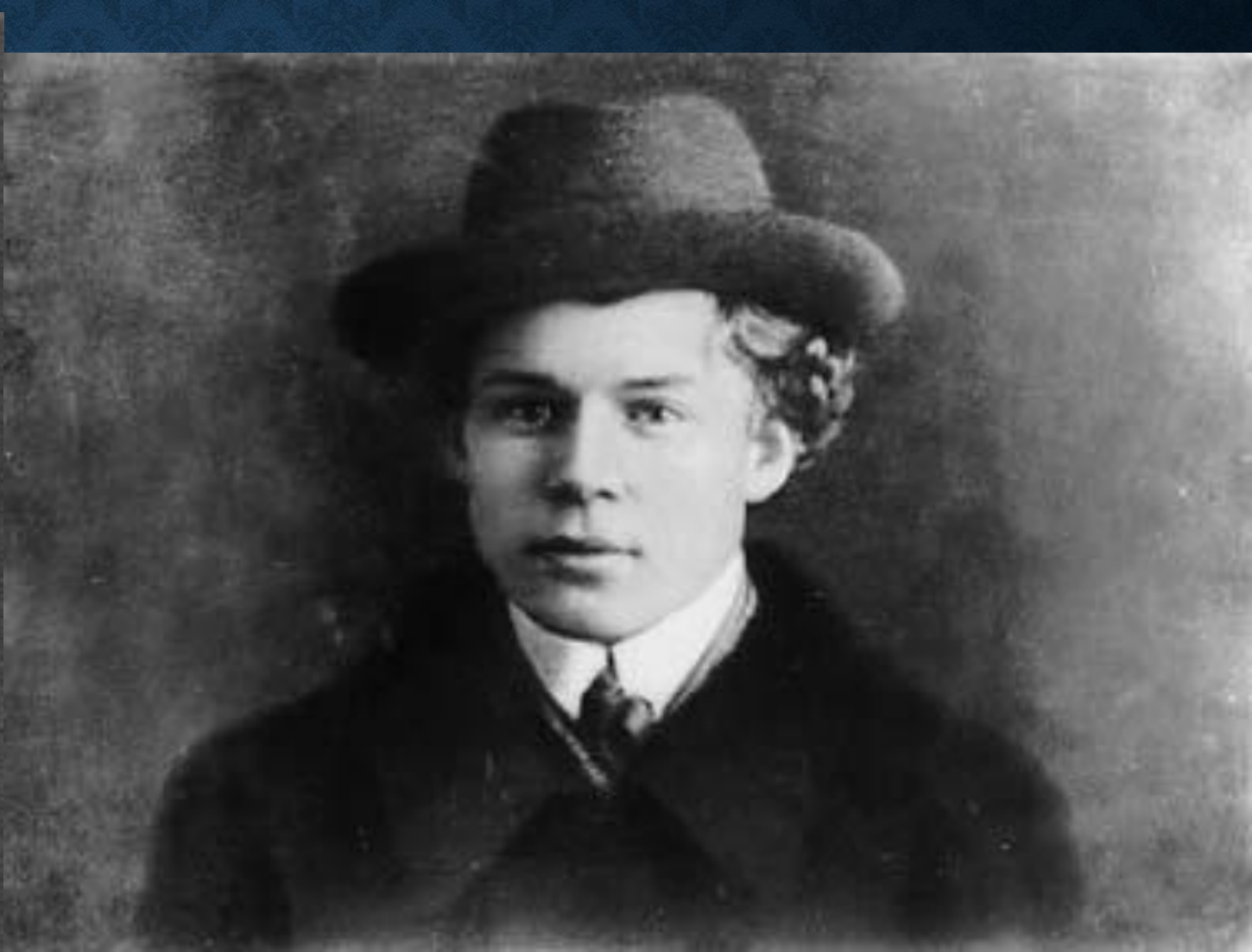

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ЕСЕНИНА

Єсенін Сергій Олександрович (1895 — 1925) — поет. Народився в селі Константиново (Рязанська губернія) в селянській родині і за своє недовге життя написав безліч чудових віршів, деякі з яких згодом навіть стали піснями.

Вперше вірші Сергія Єсеніна були опубліковані в журналі «Маленький світ» в 1914 році. А перша збірка віршів була випущена в 1916 році і називалась «Радуниця».

У 1909 році Сергій Єсенін навчався в церковно-парафіяльній учительській школі у Спас-Клепиках. Сьогодні це вже не школа, а музей С.О. Єсеніна.

Після закінчення школи в 1912 році Єсенін пішов до Москви, де працював в м'ясній крамниці.

Єсенін був одружений тричі. Остання його дружина, Софія Андріївна Толстая, була рідною онукою Льва Миколайовича Толстого.

Другий шлюб Єсеніна був примітний тим, що його дружина (американська танцівниця) Айседора Дункан практично не говорила на російській мові, а сам Сергій Олександрович взагалі не говорив на англійській. В результаті їх шлюб тривав трохи більше року. У 1968 році вийшов британсько-французький фільм, присвячений цій танцівниці, який так і називається «Айседора».

Сергій Єсенін — один з багатьох поетів, на чиї вірші робили пісні. У різний час пісні на вірші Єсеніна виконували Олександр Малінін («Забава»), група Альфа, Людмила Зикіна («Чуєш, мчать сани»), Надія Бабкіна («відрадила гай золота»), Галина Ненашева «Береза», Микола Караченцов («Королева»), Олег Погудин, Микита Джигурда, гр. Монгол Шуудан («Москва»), Віка Циганова, Земфіра і багато інших.

Будучи одруженим Сергій Єсенін мав роман на стороні з поетесою і перекладачкою Надією Вольпін. Від цього союзу у них в 1924 році народився позашлюбний син Олександр. На сьогоднішній день він досі жи, живе в США і носить подвійне прізвище Єсенін-Вольпін.

28 грудня 1925 року Єсеніна знаходять повішеним на трубі опалення в своєму номері готелю «Англетер». Також знайдено прощальна записка, написана кров'ю у вигляді вірша «Прощай мой друг, прощай ...». Поховали Сергія в Москві на Ваганьковському кладовищі.

Багато хто до цих пір сперечаються з приводу загибелі Сергія Єсеніна. Кажуть, що він не міг повіситися, так як для цього не було причин. Сучасники відзначають, що напередодні загибелі він був веселий і життєрадісний, крім того він з таким нетерпінням чекав виходу свого нового збірника віршів.

У Сергія Єсеніна був свій літературний секретар Галина Артурівна Беніславська, яка протягом п'яти років займалася усіма літературними справами Єсеніна, веда переговори з редакціями. Вона була дуже сильно прив'язана до Єсеніна і за словами друзів Сергія вона хотіла бути єдиним близьким другом поета. Вона навіть звинуватила його друзів і навіть його сестру Катерину в тому, що вони всіляко намагаються зруйнувати їхні стосунки. Майже через рік після смерті Єсеніна (3 грудня 1926 роки) Галина Беніславська застрелилася на його могилі на Ваганьковському кладовищі. Також вона залишила передсмертну записку, яка містить наступні рядки: «В цій могилі для мене все найдорожче ...»

COLOR BY KLIMBIM

